

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4619/2023
08.06.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Надежде Видић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Јасика, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Милан Алановић, адвокат из ..., ради сметања државине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 6839/22 од 19.07.2022. године, у седници већа одржаној 08.06.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 6839/22 од 19.07.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 6839/22 од 19.07.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 6839/22 од 19.07.2022. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужиоца па је преиначено решење Основног суда у Новом Саду П 9722/2021 од 31.03.2022. године, тако што је усвојен тужбени захтев и утврђено да су тужени сметали тужиоца у последњој мирној државини непокретности на начин и у време, све ближе одређено у изреци другостепеног решења, наложено је туженима да престану са таквим или сличним сметањем државине под претњом новчаног кажњавања и обавезани тужени да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 92.300,00 динара, са законском затезном каматом од извршности решења до исплате и трошкове жалбеног поступка у износу од 36.800,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Правноснажним решењем, применом материјалног права из чл. 75-79. Закона о основама својинскоправних односа утврђено је да су тужени сметали тужиоца у последњој мирној државини непокретности ближе описаној у изреци, на тај начин што су ставили два локота на улазну капију која служи за улазак возила, исту закључали катанцем и променили браву на улазним вратима за пешаке, на који начин су онемогућили тужиоца да несметано уђе у посед непокретности, које користи по основу усменог уговора о закупу закљученог са правним претходником закуподавца. Тужиоцу је пружена судска заштита у парници због сметања државине, иако је повратио државину путем института самопомоћи, тако што је пресекао локоте на великој капији и променио браву на улазним вратима која служи за улаз пешака и ушао у несметану државину објекта, јер правноснажно и извршно решење којим је утврђен чин сметања и наложено туженима да престану са таквим или сличним сметањем државине под претњом новчаног кажњавања, омогућава тужиоцу да, за случај поновног сметања државине од стране тужених, без поновног иницирања посесорног спора заштити посед од даљег одузимања односно узнемиравања, подношењем предлога за извршење.

Према члану 450. Закона о парничном поступку, расправљање о тужби због сметања државине ограничено је само на расправљање и доказивање чињеница последњег стања државине и насталог сметања. Искључено је расправљање о праву на државину, о правном основу, савесности државине или о захтевима за накнаду штете.

Сходно наведеном, у конкретном случају нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужени нису уз ревизију доставили правноснажна решења из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом какав је у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 452. став 5. ЗПП прописано је да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена. Како се у конкретном случају ревизијом побија одлука донета у парници због сметања државине, то је ревизија тужених недозвољена, јер је изјављена против одлуке против које се по закону не може изјавити.

Из наведених разлога, применом члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић